

The wreath on my head, my high office.

Dear Menophila, did you have lovers?

Or was there a quietening between your thighs? Were you swept up in floral until your final surmise? To think or infer without certain conjecture. I know you had lasting conviction. **Did songs sound sonorous around your heavens?** My wreath is floral and my flowers are drying in the sun. What thoughts lay on your horizon? What desires did you cast out into the starry night sky? Were you looking at the same stars as I? Yours will have burnt out to nothing by the time they reach my sight. Are we seeking the same constellations? No two are forged alike. Within the galaxy there is room for all the space that exists between us. Does the night sky contain a shadow, marking the moment you disappeared? You are my northern star, my morning light—I will move you into blackness, cast you across tender night sky.

The book indicates wisdom.

An allegory and an ode— educational avenues leading towards you. How to act devotional without having met you. There is space for you to meet me within dialogue. Trace me with your fervour. Set my flames alight with your timing bode. Raise me to distant mountain tops, scrub me and run cool water down my spine. Ravish me in endless story and draw me softly back towards respite. You were the omen that announced my arrival. With tears, we have helped the sea levels rise. You changed the architecture of the oceans. To portend my placements; to announce my becoming, before your departure. Thousands of passing moons have swept the black tide of sky since you closed your eyes. Replace my phrases with fresh poetic gesture— **you were a poem intended to be sung.**

The wreath on my head, my high office.

Melancholic melodies play on repeat and I am stuck fast within the briny depths of sea. I am *an arm at the lower end of the river, attempting to swim upstream, I am searching.*

The letters of the muses say ...

The work remains, stays, re-trains and rejuvenates. *There is no such thing as writer's block.* I lean back on the words. I press the letters into my thighs, hoping for bruises from new language. You are the distant light of the ferry. Guide me home, Menophila. **Bring with yourself forgotten vocabularies.** Tell me it is okay to push to brilliance or sink to anonymity. The ones who are meant to be remembered, will be remembered. We can only do so much on earth and then it is up to the reader, the historian or the listener. Seek forgotten estuaries—*that part of the mouth or lower course of a river in which the river's current meets the sea's tide.* Swim within currents of possibility. Meet me in the water. I am awaiting the waves to break—I am ready for new conversation, swept up in sea foam.

The wreath on my head, my high office.

I will build a room for poems to coalesce and thoughts to run rapid; *a room, a set of rooms, or building.* Moving through my mind's makeup. Brick walls fall in on one another. *Her office is next to mine.* A room assigned to a specific person. Keep order externally and internal order will follow. I was appointed to top wrung, top field, top fair. There was no one who could stand before me, or below me. I was all alone out on the precipice, under spotlight, before audience. **I was cast as speaker, sonorous.** My voice paled in comparison to the waves. I was moving forward, yet nothing was audible. She cast me backwards in order to appreciate the scores of poetry I had written—a break from all of the reading rings necessary.

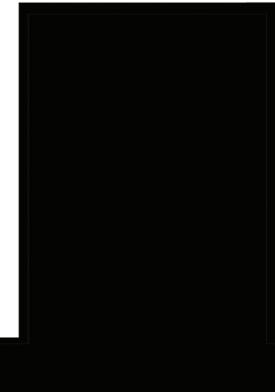
The most fruitful age.

A position of duty. I was in service to myself and not to others. The work goes out and blankets you, but the making is for and from myself. Being an artist is a solitary act. You can only reach out so far before the work loses authenticity. *Women are bathing on the coast.* I fall back into the waves, my back swept up in ancient water. I am listening to sprinkled moments, dulled by buckets of sand. I have visited your gravestone three times. Menophila, walk before me. Language has the ability to reclaim and retrain our bodies. **We can be built upon the choral voices of a thousand souls before us.** I will try to bring you back through words. We can only hear them when we tune into our own frequencies. I need to stand aside myself with nothing but admiration, breaking down the fortress walls that surround me. You do not need to encircle me with feeling—I was born within the whirlpool. In engraved hand, I will write a letter to the muses. I will carefully transcribe scripture to pull me from this *period of heat and rut.* I have the power in my hands to cast new pronouncements and poetics, to write my future, afresh.

The wreath on my head, my high office.

They will whisper truths back to me. They have been waiting patiently. I am searching for Roman, Hellenistic, Byzantine and Ottoman frequencies. The dates overlap and get mixed up. To come up with the new. To let inspiration run. **To be open; to come undone.** I am so very terrified standing before the unknown. I am so very terrified to welcome a new sun. My future is yet to be written. The body can only do what the body can do. There is no need to seek shame, judgement or comparison to others. My body is strong. I have strength marked in the corners of my eyes. You are in my periphery, Menophila. You are silent waves, seeking to blanket me. Lift me up to the pulpit and cast me over with brazen confidence. I will stand behind you. I will seek your office.

The people
(have honoured)
Menophila, daughter of
Hermagenos. Whom does this
stone point to that is elegant and
beautiful? The letter of the muses say
Menophila. Why is your gravestone (decorated) with
reliefs of both white lily and alpha on top of those
with a wreath? The book indicates wisdom,
wreath on my head my high office. And the
alpha that I married once. The basket,
disciplined virtue, the flower snatched
by the genie, the most fruitful age. May
there be little dust around (your grave)
You have died here, of tears upon the
mother and father you have left childless!*

* Grave stele of Menophila, Sardes (Sard) Hellenistic Period, end of 2nd c. B.C (Inv. 4033T), Istanbul Archaeology Museum Collection.

Başimdaki taç, makamım.

Sevgili Menophila, aşığın var mıydı? Yoksa kalçalarının arasında sükünet mi vardı? Son sözüne kadar çöçklerle mi daldın? Belirli bir tahmin olmadan düşünmek veya anlam çökarmak. Daimi bir inancın olduğunu biliyorum. **Ezgiler seda etti mi göklерinde?** Benim tacım çöçklerden ve çöçklerimi güneşe kurumakta. Ufkunda ne fikirler yatar? Hangi arzuları yıldızlı geceye düşləndin? Benimle aynı yıldızlara mı baktın? Benim görüşümme ulaşıklarında seninikler sönmüş olacak. Aynı takımıyldızımi mi arıyoruz? Hiçbirini birbirine benzer işlenmemiştir. Galakside, aramızdakı mesafenin hepsini alacağın kadar yer var. Gece göğünde senin kaybolduğun anı mimleyen bir gölge var mı? Sen benim kuzey yıldızımsın, sabah işığımı – seni karanlığa taşıyıp narin gece göğüne serpeceğim.

Kitap bilgeligi gösterir.

Bir alegori ve bir methiye – eğitimin yolları sana çıkmıyor. Seninle tanışmadan nasıl sadık davranmalı? Diyalogda benimle karşılaşabileceğin bir alan var. Beni şevkle izle. Kehanetin ateşimi tutuşur. Beni uzak dağ tepelerine taşı, temizle ve omurgamdan aşağı serin sular dök. Sonsuz bir hikaye ile doldur beni ve nazikçe geri getir molaya. Sen gelişimi haber veren alamettin. Gözyaşlarıyla denizin yükseltmesine yardım ettik. Sen okyanuslarının mimarisini değiştirdin. Mevkimi belirtmek için; gitmeden önce, oluşumu açıklamak için. Gözünü kapatmış olduğundan beri geçen binlerce ay, göğün kara gelgitini taradı. Şiirsel taze ifadelerle söylediklerimi yeniden söyle dök – **sen şarkısı söylemek üzere yazılmış bir şiirdin.**

Başimdaki taç, makamım.

Melankolik melodiler tekrardan çalmakta ve ben denizin tuzlu derinliklerinde saplanıp kaldım. Ben nehrin aşağı ucunda bir kolumn, **akıntıya karşı yüzmeye çalışarak,** aryorum.

Sanat tanrıçalarının dediği ...

Yapıt durur, bakı kalır, yeniden eğitir ve gençleştirir. Yaratıcılık krizi diye bir şey yoktur. Ben kelimele yaslanırmı. Yeni dilin getireceği morflukları umarak harfleri kalçalarına bastırırmı. Sen teknenin uzaktan gelen işığısın. Bana evin yolumu göster, Menophila. **Baberinde, untilmuş kelime dağarcıkları getir.** Kendimi olağanüstü olmama zorlamam veya sıradanlığı gömülümem sorun olmadığını söyle.

Kaderinde hatırlanmak olanlar hatırlanacaktır. Elimizden ancak bu kadarı gelir, sonrası okuyucuya, tarihçiye ve dinleyiciye kalmıştır. Unutulmuş halıcıları ara – nehrin akıntısının denizin dalgalıyla birleştiği, o ağızındaki veya yatağının açısından parçayı. İhtimallerin akıntısında yüz. Suyun içinde benimle buluş. Dalgaların kırılmasını bekliyorum – denizin köpüğine karışmış, yeni sohbetlere hazırlım.

Başimdaki taç, makamım.

Şiirlerin kaynaşması ve düşüncelerin koşturması için bir oda inşa edeceğim; bir oda, bir sürü oda veya bina. Aklimın yapılarından geçiyorum. Tuğla duvarlar birbiri üzerine çokiyor. Kadının ofisi beniminin yanında. Belirli birine tahsis edilen bir oda. Dışarıdan düzeni sağlarsan iç düzen de oluşur. En üst basamak, en iyi mevki, en önemli olaya tayin edilmiştir. Karşında veya arkamda durablecek kimse yoktu. Uçurumun kenarında, sahne işıklarının altında, seyircinin karşısında yapayalnızdım. **Konusmacı rolündeydim, sedahiydim.** Sesim dalgalara kıyaslama domuclaştı. İlteriyordum, fakat hiçbir şey duyulmuyordu. Yazdığım çok sayıda şıiri değerlendirebilmek için beni geriye savurdu – okumaktan tamamıyla kurtulmak gereklı.

En verimli yaş.

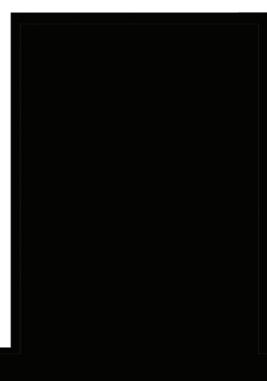
Vazife mevki. Başkallarına değil, kendime çalışıyordum. Yapıt çıkar ve seni sarar, ama yapım kendim için ve kendimdendir. Sanatçı olmak münzevi bir iştir. Yapıt otantikliğini kaybetmeden, ancak bir yere kadar uzanabilirsınız. Kadınlar kıyıda yikanıyor. Geri, dalgalara dönüyorum, sırtına kadim sular çarpiyor. Kum kovalarıyla sönüklemiş, serpiştirilmiş anıları dinliyorum. Birkaç kere mezar taşıni ziyaret ettim. Menophila, önlünde yürü. Dilin, bedenlerimizi geri alma ve yeniden eğitme yeteneği var. **Bizden önceki binlerce ruhun koro sesini temel alabiliriz.** Kelimeleri kullanarak seni geri getirmeye çalışacağım. Bu sesleri, sadece kendi frekansınızı dinlediğimizde duyabiliriz. Etrafımı sarale kula duvarlarını yıkarak, sırf hayranlıkla kendimin yanında olmam gereklidir. Beni duyularla çevirmenize gerek yok – ben girdabın içinde doğduğum. Yok olmuş bir dille sanat tanrıçalarına bir mektup yazacağım. Beni bu sıcak ve bozunma evresinden çıkışması için yazılı özne kopya edeceğim. Yeni şiir teknikleri ve telaffuzlar tasarlamaya, geleceğimi baştan yazmaya gücüm var.

Başimdaki taç, makamım.

Bana gerçekleri geri fisildayacaklar. Sabırla beklemektedirler. Roma, Helen, Bizans ve Osmanlı frekansları aryorum. Tarihler çakışıyor ve karışıyor. Yeniyi bulmak için. İlhamı serbest bırakmak için. **Açık olmak ve çözülmek için.** Bilinmezin karşısında durmak ödümü koparıyor. Yeni bir güneşin karşılamak ödümü koparıyor. Geleceğim henüz yazılmadı. Beden ancak kendi yapabildiğini yapabilir. Utanç, yargı veya başkalıyla kıyas aramanın lüzümlü yok. Bedenim kuvelti. Sen görüş alanım dasın, Menophila. Sen, beni örtecek olan sessiz dalgalarsın. Beni kürsüye çıkar ve arsız bir özgüvenle kapla. Arkanda duracağım. Refakatini arıyorum olacağım.

Halk,
Hermegeenos'un
kizi Menophila'yi

(onurlandırdı.) Zarif ve güzel olan
kimi bu taş gösteriyor? Mousaların
harfleri Menophila'yı bildiriyor. Neden
senin mezar taşına hem beyaz zambak kabartması ve
alpha, Kitap ve sepet, hem de bunların üzerine çelenk
(işlenmiş) ? Kitap bilgeligi gösterir, başında taşlığı
çelenk yüksek mevkimi, Alpha ise bir kez
evlendiğini, Sepet disiplinli ifeti, cin'in
kaptığı çiçek en verimli yaşı.(Mezarının)
etrafında toz hafif olsun,burada ölmüşsun,
Vay, gözyaşları buraktığın cocukszu ana-
babaya!*

*Menophila'Nın Mezar Steli, Mermern Sardes (Sart), Hellenistik Dönem, 1.Ö. 2. YY sonu, Env. 4033 T, İstanbul Arkeoloji Müzesi Koleksiyonu